

DIENST VAN HET WOORD: PALMZONDAG

Evangelie van de intocht Matteüs 21,1-11

Toen Jezus en zijn leerlingen Jeruzalem naderden en de Olijfberg bestegen in de richting van Bétfage, zond Jezus twee van hen vooruit met de opdracht: “Gaaf naar het dorp, daar vóór u en het eerste dat ge zult vinden is een vastgebonden ezelin met een veulen. Maakt die los en brengt ze bij Mij. En als iemand u een aanmerking maakt, zegt dan: “De Heer heeft ze nodig, maar zal ze spoedig terugsturen.”

Dit gebeurde, opdat in vervulling zou gaan het woord van de profeet: “Zeg aan de dochter van Sion: Zie, uw Koning komt tot u, zachtmoedig en gezeten op een ezel, op een veulen, het jong van een lastdier.”

De leerlingen begaven zich op weg en deden wat Jezus hun had opgedragen. Zij brachten de ezelin met haar veulen, legden er hun mantels overheen en Hij ging erop zitten. Zeer velen uit het volk spreidden hun mantels uit op de weg, terwijl anderen de weg bedekten met twijgen die zij van de bomen hadden gesneden. De mensen die Hem omstuwden, jubelden: “Hosanna, Zoon van David, gezegend Hij die komt in de naam van de Heer! Hosanna in den hoge!” Toen Hij Jeruzalem binnentrok, raakte de hele stad in beroering en men vroeg: “Wie is dat?” Het volk antwoordde: “Dit is de profeet Jezus uit Nazaret in Galilea.”

Eerste Lezing Jesaja 50, 4-7

God de Heer heeft mij de gave van het woord geschonken: ik versta het de ontmoedigden moed in te spreken. Elke morgen spreekt Hij zijn woord, elke morgen richt Hij het woord tot mij en ik luister met volle overgave.

God de Heer heeft tot mij gesproken en ik heb mij niet verzet, ik ben niet teruggedeinsd. Mijn rug bood ik aan wie mij sloegen, mijn wangen aan wie mij de baard uitrukten, en mijn gezicht heb ik niet afgewend van wie mij smaadden en mij bespuwden.

God de Heer zal mij helpen: daarom zal ik niet beschaamd staan en zal ik geen spier vertrekken. Ja, ik weet dat ik niet te schande zal worden.

Psalm 22

refrein: Mijf God, mijf God, waarom verlaat Gij mij?

Ze lachen met mij, allen die mij zien, ze grijnzen en ze schudden met het hoofd. Hij steunt toch op de Heer? Laat Die hem dan bevrijden, laat Die hem redden, als Hij hem bemint. – *refrein*.

Een meute honden jaagt mij op, een bende booswichten houdt mij omsingeld. Mijf handen en mijf voeten hebben zij gewond, mijf beenderen kan ik wel tellen. – *refrein*.

Nu gapen zij mij aan en lachen zij mij uit, nu delen zij mijf kleren onderling en dobbelen om mijf gewaad. Ach Heer, houd U niet ver van mij, mijf steun, kom haastig om mij bij te staan. – *refrein*.

Uw Naam zal ik verheerlijken onder mijn broeders, voor heel het volk uw lof verkondigen: Gij, dienaars van de Heer, verheerlijkt Hem, heel het geslacht van Jakob, brengt Hem dank. – *refrein*.

Tweede Lezing *Filippenzen 2, 6-11*

Broeders en zusters: Hij, die bestond in goddelijke majesteit heeft zich niet willen vastklampen aan de gelijkheid met God. Hij heeft zichzelf ontledigd en het bestaan van een slaaf op zich genomen. Hij is aan de mensen gelijk geworden. En als mens verschenen heeft Hij zich vernederd door gehoorzaam te worden tot de dood, tot de dood aan het kruis. Daarom heeft God Hem hoog verheven en Hem de naam verleend die boven alle namen is. Opdat bij het noemen van zijn Naam zich iedere knie zou buigen in de hemel, op aarde en onder de aarde; en iedere tong zou belijden, tot eer van God de Vader: Jezus Christus is de Heer.

Uw woord is een lamp voor mijn voeten

Passieverhaal (korte versie) *Matteüs 27, 11-54*

V (= verteller) : eerste lector P (= overige personen): tweede lector

J (= Jezus): priester A (= Allen): **de hele gemeenschap**

- V Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Matteüs.
Jezus werd voor de landvoogd geleid en deze stelde Hem de vraag:
- P “Zijt Gij de koning der Joden?”
- V Jezus antwoordde:
- J “Gij zegt het.”
- V Op de beschuldigingen door de hogepriesters en de oudsten tegen Hem ingebracht
gaf Hij geen enkel antwoord. Toen zei Pilatus tot Hem:
- P “Hoort Gij niet wat ze allemaal tegen U inbrengen?”
- V Maar Hij gaf hem geen antwoord, op welk punt dan ook, zodat de landvoogd hoogst verbaasd was. De landvoogd was gewoon, bij elk feest één gevangene, naar keuze van het volk, vrij te laten.
Men had juist een beruchte gevangene, een zekere Barabbas.
Nu zij daar toch bijeen waren sprak Pilatus tot hen:
- P ”Wie wilt ge dat ik u zal vrijlaten, Barabbas of Jezus die Christus genoemd wordt?”
- V Hij wist heel goed dat men Hem uit nijd had uitgeleverd. Terwijl hij op zijn rechterstoel gezeten was stuurde zijn vrouw hem de boodschap:
- P “Laat u niet in met deze rechtschapen mens, want ik heb vannacht in een droom veel om Hem moeten doorstaan.”
- V Maar de hogepriester en de oudsten haalden het volk over Barabbas te kiezen, en Jezus te doen sterven. De landvoogd nam weer het woord en sprak tot hen:
- P Wie van de twee wilt ge dat ik u vrijlaat?”

- V Ze zeiden:
- A **“Barabbas!”**
- V Pilatus vroeg hun:
- P “Wat zal ik dan doen met Jezus, die Christus genoemd wordt?”
- V Zij riepen allen:
- A **“Aan het kruis met Hem!”**
- V Hij hernam:
- P “Wat voor kwaad heeft Hij dan gedaan?”
- V Maar zij schreeuwden nog harder:
- A **“Aan het kruis met Hem!”**
- V Toen Pilatus zag dat hij niets verder kwam maar dat er veeleer tumult ontstond, liet hij water brengen en waste ten overstaan van het volk zijn handen, terwijl hij verklaarde:
- P “Ik ben onschuldig aan het bloed van deze rechtschapen man, gij moet het zelf maar verantwoorden.”
- V Heel het volk riep terug:
- A **“Zijn bloed kome over ons en onze kinderen!”**
- Koor/allen: onderbreking met zang – lied 511 – strofe 1**
- V Daarop liet hij, omwille van hen, Barabbas vrij, maar Jezus liet hij geselen en gaf Hem over om gekruisigd te worden.
- Toen namen de soldaten van de landvoogd Jezus mee in het pretorium en verzamelden de hele afdeling rondom Hem.
- Zij trokken Hem zijn kleren uit en hingen hem een rode mantel om.
- Ook vlochten ze een kroon van doorntakken, zetten die op zijn hoofd en gaven Hem een rietstok in de rechterhand.
- Dan vielen ze voor Hem op de knieën en bespotten Hem met de woorden:
- A **“Gegroet, koning der Joden!”**
- V Ze bespuwden Hem, pakten de rietstok en sloegen Hem op het hoofd.
- Nadat zij hun spel met Hem gedreven hadden ontdeden ze Hem van de mantel, trokken Hem zijn eigen kleren weer aan en voerden Hem weg ter kruisiging.
- Toen ze de stad uitgingen ontmoetten ze een Cyreneëër, Simon genaamd en vorderden hem tot het dragen van Jezus’ kruis.
- Gekomen op een plaats die Golgota genoemd wordt – dat wil zeggen Schedelplaats – gaven ze Hem met alsem gemengde wijn te drinken; Hij proefde ervan, maar wilde niet drinken.
- Nadat ze Hem gekruisigd hadden verdeelden ze zijn kleren onder elkaar, door erom te dobbelen; en daar neergezeten, bleven ze de wacht bij Hem houden. Boven zijn hoofd bracht men een opschrift aan met de reden van zijn veroordeling: Dit is Jezus, de koning der Joden.
- Samen met Hem werden ook twee rovers gekruisigd. De een rechts, de ander links. Voorbijgangers hoonden Hem, terwijl ze het hoofd schudden en zeiden:

A **“Gij daar, die de tempel afbreekt en in drie dagen weer opbouwt, red Uzelf; als Gij de Zoon van God zijt, kom dan van het kruis af!”**

V In dezelfde geest zeiden de hogepriesters met de schriftgeleerden en oudsten spottend:

A **“Anderen heeft Hij gered, maar zichzelf kan Hij niet redden. Hij is toch de koning van Israël! Laat Hem nu van het kruis afkomen, dan zullen we in Hem geloven. Hij stelt vertrouwen in God; laat Die Hem nu bevrijden als Hij behagen in Hem heeft. Hij heeft immers gezegd: Ik ben de Zoon van God!”**

V Zelfs de rovers die samen met Hem gekruisigd waren, voegden Hem soortgelijke beschimpingen toe.
Vanaf het zesde uur viel er een duisternis over het hele land, tot aan het negende uur toe.

Omstreeks het negende uur riep Jezus met luide stem uit:

J **“Eli, Eli, lama sabaktani!”**

V Dat wil zeggen:

J **“Mijn God, mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten?”**

V Enkelen uit de omstanders die het hoorden, zeiden:

A **“Hij roept om Elia!”**

V Onmiddellijk daarop ging een van hen een spons halen, drenkte die in zure wijn, stak ze op een rietstok en bood Hem te drinken. Maar de anderen zeiden:

A **“Laat dat! Wij willen eens zien of Elia Hem komt redden.”**

V Jezus slaakte andermaal een luide kreet en gaf de geest.

Hier knielen allen gedurende enige tijd.

Koor/allen: onderbreking met zang – lied 511 – strofe 3

V En zie, het voorhangsel van de tempel scheurde van boven tot onder in tweeën, de aarde beefde en de rotsen spleten. De graven gingen open en de lichamen van vele heilige mensen die ontslapen waren stonden op. Na zijn verrijzenis kwamen zij uit de graven en gingen naar de heilige stad waar zij aan velen verschenen.

De honderdman en zij die met hem bij Jezus de wacht hielden, werden bij het zien van de aardbeving en wat verder gebeurde door een grote vrees bevangen en zeiden:

A **“Waarlijk, Hij was een Zoon van God.”**

V Zo spreekt de Heer.

A **Wij danken God.**

Uw woord is een lamp voor mijn voeten